

протуря, и отъ това ся раждатъ силы, кои-то трѣбува да ся трѣбятъ и трошатъ на трудъ, иначе машина-та на тѣло-то ни ся похабява и разваля, както и парна-та машина бы ся прѣсѣхла, ако ѝ ся затык-няше пара-та.

Отъ добротѣ и благородіе на едно милостиво сръдце нѣма друго по-гыздаво и по-чюдно свойство у чловѣка. Самъ Божій промыслъ, кога ны подложилъ на толкова си потрѣбы и неволи, види ся да е искалъ да свръже чловѣка съ чловѣка, какво-то единъ другому да си трѣбуватъ та задружно да си помагать и да ся тѣшатъ. Нъ най-добрѣ усѣща людскѣ-тѣ потрѣбѣ кой-то и самъ ѣ е ималъ; кой-то не е былъ въ неволѣ, кой-то не е испадаль въ нуждѣ, той не ѝ разбира. Кой-то безъ трудъ и безъ мѣкѣ живѣе на готово и не знае какъ ся достига до тѣхъ честь, той не може да разбере нуждѣ-тѣ и неволѣ-тѣ на другого. Оттука ся разбира, че трудъ-тъ и мѣка-та ны правятъ и по-добры и по-милостивы, за това и доброта и милосръдіе по-често ся намира у работны хора, а не у готовановцы и бездѣлницы. Готовановци-ти сѣ научени съ пары да си добыватъ все, что имъ трѣбува дори и слугы, кои-то гы гледать въ болестъ; а пакъ сиромѣхъ-тъ работникъ всичко очяква отъ добро-то сръдце на свои-ти ближны, а что-то иде отъ сръдце то ся и охваща о сръдце; милуване пакъ отъ пары твърдо е като металлъ-тъ, отъ кой-то сѣ направены.

Това свойство — доброта-та и благородіе-то на сръдце-то — по-добрѣ може да ся покаже, а не да ся докаже и за това ето два примѣра за какво могатъ да направятъ трудолюбци-ти въ това и то често съ своиѣ тѣштѣ.